

ماه هنر تهران

برای مردم / برای شهر / برای هنر

۳۰ مرداد تا ۲۰ شهریور ۱۴۰۵

آرتفر تهران

هر شهر برای آنکه زنده بماند، نیازمند چیزی بیش از خیابان‌ها، ساختمان‌ها و زیرساخت‌هاست. شهرها با روایت‌هایی که درباره خود می‌سازند و با امکان‌هایی که برای دیدن، اندیشیدن و باهم بودن فراهم می‌کنند، معنا پیدا می‌کنند.

هنر یکی از مهم‌ترین نیروهای شکل‌دهنده این معناست. هنر صرفاً تولید اثر نیست؛ شیوه‌ای برای مواجهه با جهان است. امکانی برای آنکه انسان بتواند تجربه‌های خود را روایت کند، دیگری را درک کند، گذشته را بازخوانی کند و آینده را تصور کند. هر جامعه از خلال هنر خود نه فقط آنچه هست، بلکه آنچه می‌تواند باشد را نیز می‌بیند. ماه هنر تهران از دل چنین باوری شکل گرفته است.

این رویداد بر این اندیشه استوار است که هنرهای تجسمی زمانی بیشترین اثرگذاری خود را پیدا می‌کنند که به صورت مجموعه‌ای از نهادها، افراد، فضاها و تجربه‌ها دیده شوند؛ زمانی که هنرمندان، گالری‌ها، موزه‌ها، پژوهشگران، ناشران، مجموعه‌داران و مخاطبان در قالب یک تجربه فرهنگی مشترک با یکدیگر مواجه شوند.

ماه هنر تهران تلاشی است برای آشکار کردن این پیوندها. نه برای ساختن رویدادی موقت، بلکه برای تقویت جریان‌هایی که سال‌هاست در بطن شهر جریان دارد.

مردم

زندگی جمعی از خلال رابطه‌ها شکل می‌گیرد.

آنچه یک جامعه را می‌سازد نه صرفاً قوانین، نهادها یا ساختارهای رسمی، بلکه شبکه‌ی پیچیده‌ای از تجربه‌های مشترک، گفتگوها، تفاوت‌ها، همدلی‌ها و مشارکت‌هاست. هنر یکی از معدود عرصه‌هایی است که می‌تواند این شبکه را بازسازی و تقویت کند.

در جهانی که سرعت، اضطراب، انباشت اطلاعات و پراکندگی تجربه‌ها روزبه‌روز بیشتر می‌شود، هنر فضایی برای مکث فراهم می‌کند؛ فرصتی برای دیدن آنچه در هیاهوی روزمره، نادیده می‌ماند.

هر اثر هنری امکانی برای گفت‌وگو است. گفت‌وگویی میان فرد و جهان، میان گذشته و اکنون، میان تجربه شخصی و حافظه جمعی.

ماه هنر تهران بر این باور است که هنر باید بیش از پیش در دسترس تجربه عمومی قرار گیرد. نه به عنوان کالایی فرهنگی برای گروهی محدود، بلکه به عنوان بخشی از زندگی مشترک شهروندان.

این رویداد دعوتی است برای مشارکت در تجربه‌ای که در آن دیدن، اندیشیدن و گفتگو کردن به کنشی جمعی تبدیل می‌شود.

شهر

شهر حافظه‌ای زنده است.

هر خیابان، هر ساختمان، هر محله و هر فضای عمومی حامل بخشی از تجربه زیسته مردمانی است که در آن زندگی کرده‌اند. تهران نیز چنین شهری است؛ شهری که بخش مهمی از تاریخ هنر معاصر ایران در آن شکل گرفته است. شهری که در آن نسل‌های مختلف هنرمندان کار کرده‌اند، آموخته‌اند، تجربه کرده‌اند و چشم‌اندازهای تازه‌ای برای فرهنگ معاصر گشوده‌اند.

با این حال شهر تنها زمانی به یک فضای فرهنگی بدل می‌شود که امکان مواجهه، کشف و مشارکت را برای ساکنان خود فراهم آورد.

ماه هنر تهران می‌کوشد این امکان را فراهم کند.

در این رویداد، شهر صرفاً محل برگزاری برنامه‌ها نیست؛ خود شهر، بخشی از تجربه است. گالری‌ها، موزه‌ها، کتاب‌فروشی‌ها، کافه‌ها، فضاهای مستقل و دیگر نقاط فرهنگی شهر در کنار یکدیگر نقشه‌ای فرهنگی را شکل می‌دهند که شهروندان را به حرکت، کشف و تجربه دعوت می‌کند.

ماه هنر تهران تلاشی است برای آنکه شهر دوباره از خلال فرهنگ دیده شود و فرهنگ دوباره در متن زندگی شهری قرار گیرد.

هنر

هیچ پدیده‌ای، بدون نهادهای پایدار، دوام نمی‌آورد. هنر نیز برای رشد، تداوم و اثرگذاری به زیرساخت‌هایی نیاز دارد که امکان تولید، نمایش، پژوهش، گفتگو و حمایت را فراهم کنند.

گالری‌ها از مهم‌ترین این نهادها هستند. آن‌ها تنها محل نمایش آثار هنری نیستند؛ بلکه فضاهایی برای شکل‌گیری روابط فرهنگی، کشف استعدادهای تازه، توسعه دانش هنر و گسترش ارتباط میان هنرمندان و جامعه‌اند.

ماه هنر تهران بر اهمیت این جایگاه تأکید دارد. این رویداد می‌کوشد ظرفیت همکاری میان گالری‌ها و دیگر نهادهای فرهنگی را تقویت کند و تصویری گسترده‌تر از وضعیت امروز هنر معاصر ایران ارائه دهد. در این چشم‌انداز، هر نمایشگاه بخشی از یک روایت بزرگ‌تر است؛ روایتی که از خلال مجموعه‌ای از تجربه‌ها، گفتگوها و مواجهه‌ها شکل می‌گیرد. کیفیت، پژوهش، نوآوری و تجربه مخاطب عناصر بنیادین این روایت‌اند.

چشم انداز

ماه هنر تهران، نه فقط یک رویداد سالانه که تجلی سالانه‌ی یک ایده است.

ایده‌ای که بر اساس آن، هنر بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی شهری است؛ مردم تنها مخاطب فرهنگ نیستند، بلکه سازندگان آن‌اند؛ و شهر صرفاً ظرف رخدادها نیست، بلکه خود در شکل‌گیری آن‌ها نقش دارد.

ماه هنر تهران می‌خواهد پیوند میان مردم، شهر و هنر را آشکارتر، گسترده‌تر و پایدارتر کند. می‌خواهد هنر را از محدوده‌های تخصصی فراتر برده و آن را به بخشی از تجربه عمومی زندگی تبدیل کند. می‌خواهد تهران نه فقط به عنوان محل تمرکز نهادهای هنری، بلکه به عنوان شهری که فرهنگ و هنر در آن جریان دارد شناخته شود.

ماه هنر تهران دعوتی است به دیدن.

دعوتی است به کشف کردن.

دعوتی است به مشارکت در ساختن

حافظه‌ی فرهنگی شهر.

برای هنر

برای شهر

برای مردم